

Justkui oleks maailma parim kukemaalija Karlsson Katusest loomepa-langu tipphoos läbi vuhisenud.

Punased valgustid pärinevad K-Rauta poodidest üle Eesti. Õnnekombel leidsid need poodide peale kokku täpselt õige arv.

Anni. “Samas on nüüd on hea tunne,” nendib ta.

Ka aeganõudev remont polnud idüll, mida nähes silmad särama läheksid, ent ette tuli see siiski võtta. Kukekese köögiosas asus varem töökoda, kus löigati rauda. Roostevabast terasest ja puhtusest kiiskavas ruumis on keeruline kujutleda, et vaid poole aasta eest lõsutasid siin treipingid ja tavotised freesid.

Kukekese sisekujundusideed võtsid selged piirjooned tegutsemise käigus. Esimesel korrusel paljastus kipsplaadi alt tellissein, ent see oli sedavõrd pude, et otsustati katta. Laudis laes ja seintel näib siia praegu nii loomulikult kuuluvat, nagu oleks ta siin alati olnud.

Lettide, baarilettide, elektri- ja veesüsteemi paiknemise planeerimisel tõttas

appi arhitekt Riina Eerik. “Üldse on sõbrad ja pere tohutult aidanud. Ema ja isa kinkisid maale, lett on isa kätetöö,” laseb Anni pilgul ringi libiseda.

“Sõbrad aitasid seinu värvida. Kaks nädalavahetust mässasime ja söime vahelalaks rosoljet. Unistasime, kuidas me kunagi siin istume ja päris toitu sööme,” lisab ta.

Lapike siit, lapike sealt

Mööbli ja sisekujunduse sättimiseks-sobitamiseks Annil silma jätkub, seega ei pane imestama, et sisustusdetailid jõudsid Kukekese kummalistelt radadelt.

“Suured valgustid on kunagise Sakala keskuse vanad lühtrid, mis seisid lihtsalt laos. Skulptor Edith Karlson andis neile uue näo. Punased lambid leidsime ehitus-

poest. Vanadele toolidele andis uue elu restauraator Jaanus. Osale marmorist lauaplaatidele tellisime lihtsalt uued jalad. Vaibad on samuti osaliselt taaskasutuses, need pärinevad klubist Kaheksa,” loetleb Anni.

Remondi kõrvalt tuli otsida teenindajaid. “CV Keskuses käis konkurss ja kandideeris 400 inimest. Päril keeruline on niiviisi valida. Tähtis on, et inimene tahaks just siin töötada ja et õhkkond sobiks. Ka koka leidmine oli omaette ettevõtmine, aga saime hea meeskonna,” tunnistab Anni Arro.

Inimeste, miljöö, toidu ja asukoha sümbioos näib Kukekese klientidele meelt mööda olevat. Et koha saaks, tasub vaid kuu jagu avatud olnud kohvikus öhtusõõgiks laud broneerida.